

196. ПРЕДАЊЕ
(На глас бр. 96. и 167.)

1. Нећу се ја бринут'! Не знам да л' ћу живит'
И до сутра ја. Кој' ме верно води,
И свагда са мношћом би, И не оставља;
Кад Он пут Прокрчи свуд,
И ако је мени тама; С' Њим је светлост сама!

2. Нећу ни тужити, Ни суморан бити!
Отац с' неба благ Свач'је сузе гледа
Очајати неда, Шиљућ' наде зрак!
Нестрпљив Значи: бит' крив,
Ком' Бог терет ту налаже, Носити помаже!
3. Нећу ни бирати! Мого б' погрешити
Кад изберем зло; Јер видим почетак,
Ал' не знам свршетак, Па куд' води то?
Божиј дар Најбоља ј' ствар,
Из руке ћу Бож'је саме Примит' што је за ме.
4. У Њега ћу с' уздат', Вера ће ме водит',
Над је срцу моћ. Нек је свуда тамно
Бог је љубав само, Љубав лечи бол.
Тишти л' што Бог шаље то;
Ал' да само тим кушањем Веран свагда с' нађем.
5. Чини л' ми се да сам Од Бога остављен,
Те се зла бојим: И у бољи тада
Све подносит' ваља, Бит' Му покорним',
Што да Бог добро је с' тог;
Свака туга ове земље Биће м' на спасење.
6. Ако ј' борба сама За ме одређена
У мир води бој; Смрти победитељ,
Исус искупитељ, Он је вођа мој.
Јунак Он Слузи ће Свом
Борбу тешку олакшати И помоћ му дати.